

FUNDACJA

Archiwum i Muzeum Pomorskie
Kwatera Wojskowej Służby Polek
ul. Podmurna 93
80-100 Toruń, e-mail: archAK@um.torun.pl
REGON 87050273A

MEMORIAŁ
General Marii Wittek



PCK
Pomstanie

f. pniek z ul
Koperki ewicz

ŁĄCKA Zofia

3746/45

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ŁACKA Zofia
3746 / WSK

I. Materiały dokumentacyjne

- I/1 -- relacja właściwa ✓
- I/2 -- dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora
- I/3 -- Inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora

II. Materiały uzupełniające relację ✓

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):

- III/1 -- dot. rodziny relatora —
- III/2 -- dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —
- III/3 -- dot. ogólnie okresu okupacji (1939–1945) —
- III/4 -- dot. ogólnie okresu po 1945 r. —
- III/5 -- Inne... —

IV. Korespondencja

.....
.....
.....
.....

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”]

VI. Fotokopie

I₁₁ Relacja właściciwa

- "Pielegniarki dawnych lat" Wspomnienie o Zofii Koskiej autorka członkini Oddziału PTP w Gdyni, maszynopis, l. 3 s. 1-3.



L. dz. 1532/WSK. 412/07

Juta

"PIELĘGNIARKI DAWNYCH LAT"

Wspomnienie o Zofii Łęckiej

W jednym z artykułów na temat służby zdrowia, który ukazał się na łamach gazety ~~Wybrzeże~~ Wybrzeża Gdańskiego napisano o Zofii Łęckiej - - prawniku z wykształcenia, że jest... generałem pielęgniarek. Ten bowiem zawód szczególnie umiłowała pełniąc swą służbę prawie do końca swojego życia. Ostatnim miejscem Jej zatrudnienia było - mimo oficjalnego przejścia na emeryturę - ambulatorium Gdańskiej Stoczni Remontowej. Generalski tytuł (w cudzysłowie oczywiście) zdobyła szkoląc zastępy pomocniczych kadr medycznych.

Zofia Łęcka urodziła się dnia 17 kwietnia 1899 roku w Żurowicach. Maturę uzyskała w 1918 r. Będąc studentką prawa Uniwersytetu Warszawskiego pod koniec I Wojny Światowej znalazła się jako sanitariuszka w szpitalu wojskowym. I od tego momentu nie rozstała się z zawodem pielęgniarki.

Zarejestrowana w Korpusie Sióstr PCK w styczniu 1919r pracuje od 1 lutego 1919r do 23 kwietnia 1920r na sali operacyjnej w Szpitalu Ujazdowskim, Od 27 kwietnia 1920r do 14 lipca 1920r na froncie w II Grupie Chirurgicznej i od 30 lipca 1920r do 14 grudnia 1920r w Szpitalu Ewakuacyjnym Nr1 w strefie przyfrontowej.

Od 15 grudnia 1920 r zostaje przeniesiona do rezerwy ze względu na stan zdrowia. W okresie tym kontynuuje studia na Uniwersytecie Warszawskim uzyskując absolutorium Wydziału Prawa w 1924r.

Słuchaczką Szkoły Pielęgniarskiej PCK w Warszawie jest od 1.X 1930r dyplom ukończenia tejże szkoły Nr 56 otrzymała dnia 25 stycznia 1933r.

Od 1 lutego 1933 r do 31 października 1934r jest nadal w służbie w Korpusie Zawodowych Sióstr PCK. Rozpoczyna również pracę zawodową od 1 lutego 1933r początkowo jako instruktorka szpitalna w Szkole Pielęgniarskiej PCK a następnie w okresie od 1 stycznia 1935r do 30 czerwca 1938r w Szpitalu Okręgowym Nr 5 w Krakowie jako przełożona.

Za zgodą Zarządu Głównego PCK od 1 lipca 1938 r do 4 września 1939r pracuje w Szpitalu Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi także pełniąc obowiązki przełożonej. W tym okresie czasu tzn. od 1 stycznia 1935r do 4 września 1939r prowadzi również kursy Sióstr Pogotowia Sanitarnego na zlecenie ZG PCK i kursy Państwowego Egzaminu Pielęgniarskiego na zlecenie Departamentu Zdrowia Ministerstwa Opieki Społecznej oraz bierze udział w Komisjach Egzaminacyjnych dla m. Krakowa i Łodzi.

Na podstawie karty powołania od 9 września 1939r do 30 października 1939r pracuje jako zastępczyni kierowniczką Referatu Pielęgniarskiego przy ZG PCK, a od 1 listopada 1939r do 31 lipca 1945r w Szpitalu Zakaźnym w Warszawie przy ul. Chocimskiej jako przełożona przy organizacji szpitala dla chorych na dur brzuszny i plamisty w budynku Hotelu Emigracyjnego

od marca 1940 r oddziały więzienne, a od maja 1944r przygotowuje oddziały chirurgiczne dla potrzeb polskiego Podziemia. Podczas Powstania przebywa w Warszawie. Po kapitulacji zajmuje się organizacją szpitalu na Okęciu i ewakuacją tam chorych. W czasie pobytu w szpitalu na Okęciu od 3 do 30 października 1944r pracuje w zespole lekarzy i pielęgniarek delegowanych zarządzeniem władz niemieckich do obozu przejściowego w Ursusie.

Po wojnie od 3 sierpnia 1945r do 10 lipca 1946r na mocy skierowania z Ministerstwa Zdrowia pracuje na stanowisku przełożonej w Szpitalu Marjańskim w Olsztynie. Następnie od 15 lipca 1946r do 31 marca 1947r w Ośrodku Zdrowia w Wąbrzeźnie była przełożoną, prowadząc jednocześnie poradnię "G"i"W". W końcu przenosi się od dnia 2 kwietnia 1947r na Wybrzeże na wezwanie ówczesnego dyrektora, a byłego Jej współpracownika ze Szpitala na Chocimskiej, do oddziału w adaptacji, wyposażeniu i uroczomienia Szpitala Epidemicznego w Gdyni-Grabówek, gdzie obejmuje funkcję przełożonej od 31 maja 1948r. Stąd zostaje przeniesiona od 1 czerwca 1948r do Miejskiego Wydziału Zdrowia w Gdyni na stanowisko instruktorki pielęgniarek.

Od 1 czerwca 1949r do 31 maja 1951r pracuje w poradniach "W"i"D" II Miejskiego Ośrodka Zdrowia w Gdyni. Od dnia 1 czerwca 1951r otrzymuje przeniesienie służbowe z Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia do Morskiego Urzędu Zdrowia celem zorganizowania Przychodni Zakładowej w Stoczni Gdańskiej i tam pracuje jako przełożona do 31 grudnia 1953r. Odtąd do 30 września 1954r pracuje w Portowym Obwodzie Leczniczym Morskiego Urzędu Zdrowia w Gdyni, a po likwidacji MUZ przeniesiona zostaje od 1 października 1954r do Miejskiego Wydziału Zdrowia w Gdyni jako inspektorka lecznictwa przemysłowego i placówek związanych z gospodarką morską.

Następnie od 1 października 1955r do 30 czerwca 1959r była na stanowisku przełożonej w Przychodni Zakładowej Gdańskiej Stoczni Remontowej, a po przejściu na emeryturę nadal pozostaje pracownikiem tej przychodni. W całym okresie powojennym obok pracy zawodowej znajduje również czas na działalność społeczną i pedagogiczną.

W 1959r bierze udział w pracach Komisji Weryfikacyjnej dla średniego personelu medycznego. Od 1959r przez lat 18 była również nauczycielką przedmiotów zawodowych w tym: historii pielęgniarstwa, zagadnień zawodowych, administracyjnych dla słuchaczek Szkoły Pielęgniarskiej PCK i Państwowej Szkoły Pielęgniarskiej w Gdańsku.

Tej sferze działalności poświęciła wiele swego cennego czasu, zgłębiając wiedzę z tego zakresu i opracowując skrypt, by umożliwić słuchaczką gruntowne przygotowanie fachowe pod każdym względem.

21/3

Bierze także udział w licznych konferencjach, naradach przy opracowywaniu programów dot. dróg dojścia do zawodu pielęgniarskiego, doksztalcenia, specjalizacji, utworzenia Wydziału Pielęgniarskiego przy Akademii Medycznej - służąc radą, pomocą, swoim doświadczeniem członkom Zarządu Wojewódzkiego w Gdańsku w pierwszym dziesięcioleciu działalności Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego.

Była dla swych koleżanek i licznych wychowanek wzorem pielęgniarki-społeczniczki. Jej działalność, fachowość, bezkompromisowość, uczciwość, rzetelność w spełnianiu obowiązków i życzliwość dla pacjentów budziły powszechne uznanie.

Za wielki trud i wysiłek wniesiony przez nią w organizację placówek służby zdrowia, której poświęciła całą swoją wiedzę, zmysł organizacyjny, doświadczenie i wielki zapał w tworzeniu nowej służby zdrowia - będąc zawsze osobą skromną - otrzymała szereg odznaczeń i wyróżnień:

- Odznakę za wzorową Pracę w Służbie Zdrowia w 1952r
- Złoty Krzyż Zasługi w 1968r
- Odznaka Tysiąclecia
- Odznaka Honorowa PCK III st w 1938r
- " " PCK II st w 1968r
- " " PCK I st w 1975r
- " " 50-lecia PCK w 1969r

Odeszła od nas w dwa miesiące po śmierci najbliższego człowieka dla niej jakim była kol. Anna Martin, razem mieszkały w Gdyni-Orłowie dzieląc złą i dobre chwile, nawzajem wspierając się i opiekując się ludźmi potrzebującym pomocy. Świadoma swego pogarszającego się stanu zdrowia życzyła sobie, by ją umieścić w szpitalu, porządkując przedtem wszystkie sprawy dla niej najważniejsze. Do ostatniego momentu pełna spokoju wewnętrznego zdawała sobie sprawę ze zbliżającej się śmierci. Zgasła dnia 23 czerwca 1983r, pochowana została na Cmentarzu Srebrzysko w Gdańsku-Wrzeszczu obok swojej najbliższej koleżanki, z którą stanowiły rodzinę.

Grono koleżanek
z Oddziału PTP
w Gdańsku

II Materiały uzupełniające relację

- Informacje nt 2. taskij od Muzeum Regionalnego w Opatowie, 1984r., kopia, k. 1 s. 1-2



oprac.

29/87

MUZEUM REGIONALNE W OPOCZNIE

Magister Łącka Zofia		Grupa
Nazwisko i imię -		Okres
17.04.1899r. Żurowice	23.06.1983r. Szpital Gdynia	
Data i miejsce urodzenia	Data i miejsce zgonu	
Imiona rodziców	Nazwisko rodowe matki	
szlacheckie	Prawnik, pielęgniarka	
Pochodzenie klasowe	Zawód	
Gdynia-Orłowo	Adres:	
Stałe miejsce zamieszkania		
<p>Dane o dokumentacji fotograficznej i inne: Łąccy pieczętowali się herbem "Jelita"/stara szlachta opoczyńska/. "Biuletyn" Zarządu Głównego PTP nr 3/4/1986, Warszawa, ul. Koszykowa 8 Archiwum Włodzimierza B. Koperkiewicza zam. Ogonowice nr 186.</p>		

L.dz. 2003. WSK/03
 W. Koperkiewicz

Notatki biograficzne:

Maturę uzyskała w 1918r. Będąc studentką prawa Uniwersytetu Warszawskiego pod koniec I Wojny Światowej pracowała w szpitalu wojskowym jako sanitariuska. Zarejestrowana w Korpusie Sióstr PCK w styczniu 1919r. pracuje od 1.02.1919r. do 23.04.1920r. na sali operacyjnej w Szpitalu Ujazdowskim.

Od 27.04.1920r. do 14.07.1920r. na froncie w II Grupie Chirurgicznej i od 30.07.1920r. do 14.12.1920r. w Szpitalu Ewakuacyjnym Nr 1 w strefie przyfrontowej.

od 15.12.1920r. zostaje przeniesiona do rezerwy z uwagi na stan zdrowia. W tym czasie kontynuuje studia na Uniwersytecie Warszawskim uzyskując absolutorium Wydziału Prawa w 1924r.

Od 1.10.1930r. do dnia 25.01.1933r. jest słuchaczką Szkoły Pielęgniarskiej /nr dyplomu 567.

Od 1.02.1933r. do 31.10.1934r. jest nadal w Korpusie Zawodowych Sióstr PCK.

Od 1.02.1933r. instr. szpitalna w Szkole pielęgniarek PCK, a od 1.01.1935r. do 30.06.1938r. w Szpitalu Okręgowym Nr 5 w Krakowie jako przełożona.

Od 1.07.1938r. do 4.09.1939r. pracuje w Szpitalu Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi. W tym czasie od 1.01.1935r. do 4.09.1939r. prowadzi kursy sióstr pogotowia Sanitarnego i kursy Państwowego Egzaminu Pielęgniarskiego.

Na podstawie karty powołania od 9.09.1939r. do 30.10.1939r. pracuje jako zastępczyni kier. Referatu Pielęgniarskiego przy ZG PCK, a od 1.11.1939r. do 31.07.1945r. w Szpitalu Zakaźnym w Warszawie przy ul. Chocimskiej.

Od marca 1940r. oddziały więzienne, a od maja 1944r. przygotowuje oddział chirurgiczny dla potrzeb polskiego podziemia.

Podczas powstania przebywa w Warszawie. Po kapitulacji zajmuje się organizacją szpitala na Okęciu. Od 3 do 30.09.1944r. praca w obozie przejściowym w URSUSIE.

Od 3.08.1945r. do 10.07.1946r. pracuje w Szpitalu Mariackim w Olsztynie. Następnie od 15.07.1946r. do 31.03.1947r. w Ośrodku Zdrowia w Wąbrzeźnie, gdzie również prowadziła Poradnię "G" i "W"

Od 1948r. pracuje na Wybrzeżu pełniąc różne funkcje i tak. Uruchamia Szpital Epidemiologiczny w Gdyni-Grabówku, później pracuje w Miejskim Wydz. Zdrowia w Gdyni. Z dniem 1.06.1951r. pracuje w Morskim Urzędzie Zdrowia, gdzie organizuje Przychodnię Zakładową w Stoczni Gdańskiej. Do końca życia pracowała. Pochowana

Zródłowe wiadomości: na cmentarzu Srebrzysko w Gdańsku Wrzeszczu.

znotował

Data

Przewodnik Muzealny

15.06.1987r.

Włodzimierz B. Koperkiewicz

St. sierż. rez. WP Włodzimierz B. Koperkiewicz

ŁAĆKA Zofia

